

лизиране на социалистическия проект на комунистите. Ето защо несъгласие със стопанските възгледи на БРП (к), които предвещават взривяване на традицията, изразяват не само официално оформлените се като опозиционни политически партии: БЗНС „Никола Петков“, БРСДП(о), Демократическата партия, но и някои от коалиционните партньори на комунистите в управляващия ОФ, като НС „Звено“, БЗНС, БРСДП, Радикалната партия, както и някои стопански кръгове. Затова в статията са взети предвид всички различни от пропагандираните от комунистите възгледи и те ще бъдат обект на анализ, защото очертават ако не откритата съпротива срещу настъпващата комунистическа диктатура, то поне нейната алтернатива.

Както вече се посочи, по силата на редица външно- и вътрешнополитически обстоятелства след завземането на властта от доминирания от комунистите ОФ на 9 септември 1944 г. опозиционно настроените сили в българското общество трябва да се съобразяват с много фактори, когато отстояват своите идеи и защитават политическата си цел – демокрацията и пазарната икономика.

Опозицията е твърде ограничена и в политическо, и в идейно отношение, когато се включва в дебатите за икономическото развитие. На първо място тя трябва да държи сметка на факта, че България като победена страна се наблюдава от Съюзната контролна комисия (СКК), в която решаваща дума има съветският представител. А това положение отразява включването на България със съгласието на западните сили победители в съветската зона на влияние с всички произтичащи от това последици за бъдещото ни икономическо развитие. Въпреки усилията на БРП (к) да не извежда на преден план стратегическите си замисли, които предвиждат построяване на съветския модел държавен социализъм, очакванията са, че Кремъл ще толерира подобен развой, за да държи по-здраво България в своята geopolитическа орбита.

Преведено на политически език, това означава толериране на държавната собственост, разширяване на нейния дял и